



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 653
din 26.11.2009**

Dosar nr.: 151/2009

Petiția nr.: 3674/01.04.2009

Petent: N G O

Obiect: discriminare prin dispoziții legale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 N G O cu domiciliul în

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 Ministerul Public - Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu sediul în București bd. Libertății nr.12 sector 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul, tehnician criminalist III la Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș comunică faptul că este licențiat în studii juridice, iar încadrarea pentru studii superioare este aceea de asistent criminalist, funcție prevăzută în anexa 2c a Ordonanței 8/2007 (personalul prevăzut în anexă putând fi utilizat și la Parchete), considerându-se discriminat în raport cu cei care sunt încadrați în această funcție, ca personal de specialitate criminalistică pe funcții auxiliare de specialitate criminalistică, din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.3896/07.04.2009 către petent, dl. N
C O s-a ridicat din oficiu excepția de neкомпетенță materială a Consiliului, dându-se un termen de 15 zile pentru a-și exprima punctul de vedere.

IV. Susținerile părților

4.1 Petentul, tehnician criminalist III la Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș, susține faptul că este licențiat în studii juridice, iar încadrarea pentru studii superioare este aceea de asistent criminalist, funcție prevăzută în anexa



2c a Ordonanței 8/2007 (personalul prevăzut în anexă putând fi utilizat și la Parchete), considerându-se discriminat în raport cu cei care sunt încadrați în această funcție, ca personal de specialitate criminalistică pe funcții auxiliare de specialitate criminalistică, din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

4.2 Reclamatul, cu privire la solicitarea petentului ca tehnicienii criminaliști să fie încadrați pe anexa nr.1c a Ordonanței Guvernului nr.8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor instituții din sistemul justiției și nu pe anexa 2c cum sunt încadrați în prezent, susține că prevederea art.91 alin.2 din Legea 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, („tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor sunt asimilați grefierilor”) face referire la acordarea drepturilor salariale și a sporurilor de care beneficiază grefierii. În continuare, se susține că dacă ar fi fost echivalată și încadrarea cu aceea a grefierilor, această funcție s-ar fi regăsit pe anexa nr.1. Or, funcția de tehnician criminalist se regăsește numai pe anexa nr.2 a Ordonanței Guvernului nr.8/2007 cu precizarea punctului nr.1 din Nota la această anexă „personalul prevăzut în prezenta anexă poate fi utilizat și la parchete”. De altfel, fiind salariați pe anexa nr.2c tehnicienii criminaliști au beneficiat de un coeficient de multiplicare majorat cu 0,200.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and



others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.4 Curtea Constituțională, **prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000**, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.5 Colegiul Director ia act de prevederile art.19 din O.G. 137/2000, republicată, astfel cum a fost modificat prin OUG 75/2008, de unde rezultă fără echivoc că Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența a soluționa sesizările care au ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,



**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Necompetența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ;
2. Clasarea petiției;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

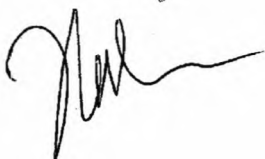
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

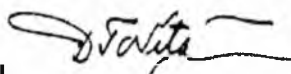
GERGELY Dezideriu – Membru



HALLER Istvan – Membru



NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru



PANFILE Anamaria – Membru



TRUINEA Roxana Paula – Membru



Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

